

Για τον βαρύ χειμώνα που έρχεται για τους εκμεταλλεζόμενους και τις εκμεταλλεζόμενες:

Τα τελευταία 6 χρόνια βιώνουμε τα αποτελέσματα της επίθεσης των αφεντικών, η οποία έχει ενταθεί με το ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης. Κράτος και κεφάλαιο, μέσω της ψήφισης των μνημονίων και μιας σειράς άλλων μέτρων, εντείνουν την λεηλασία των “από τα κάτω”, με σκοπό την συντήρηση και την αύξηση των κερδών και της κυριαρχίας τους. Έτσι η καταπίεση και η εκμετάλλευση, φαινόμενα που είναι άμεσα συνδεδεμένα με ένα σύστημα που βασίζεται στην αποκομιδή και συσσώρευση κέρδους από λίγους, μέσω του ξεζουμίσματος των υπολοίπων και της φύσης, βιώνονται όλο και πιο έντονα, από όλο και περισσότερους ανθρώπους.

Τι σημαίνει όμως κρίση για όλους εμάς που ανήκουμε στα κατώτερα στρώματα της ταξικής-κοινωνικής πυραμίδας; Διαρκή υποτίμηση της εργασιακής μας δύναμης μέσω των μειώσεων σε μισθούς και συντάξεις, αύξηση της ανεργίας, καθιέρωση της ελαστικής και ανασφάλιστης εργασίας και ταυτόχρονη αύξηση του κόστους ζωής. Έτσι όλο και περισσότεροι από εμάς δυσκολευόμαστε να τα βγάλουμε πέρα, αναγκάζομαστε να ζούμε στην ανέχεια και στην εξαθλίωση. Ενώ η περιθωριοποίηση και η καταστολή, στα όρια της εξόντωσης κάποιες φορές, εντείνονται για όσους «περισσεύουν» (π.χ. μετανάστες) ή για όσους τολμούν να σηκώσουν κεφάλι απέναντι στην λεηλασία των ζωών τους. Η κατρακύλα που βιώνουμε δεν πρόκειται να σταματήσει στα νομοσχέδια που έχουν ήδη περάσει. Αυτόν τον χειμώνα αναμένεται να ψηφιστούν νέα μέτρα ή να εφαρμοστούν ήδη ψηφισμένα, κάτι που θα συμβάλει στην περαιτέρω υποτίμηση των όρων ζωής μας.

Τι προβλέπει το νέο νομοσχέδιο για τις εργασιακές σχέσεις;

Για να μιλήσουμε πιο συγκεκριμένα, σε σχέση με την μείωση του κόστους της εργασίας μας για τα αφεντικά, αναμένεται να ψηφιστεί τους επόμενους μήνες το νέο νομοσχέδιο. Μέσω του νόμου αυτού θα επέλθει η ουσιαστική κατάργηση του κατώτατου μισθού (δεδομένου ότι μπορούν να παρακάμπτονται οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας και να συνάπτονται ατομικές συμβάσεις χωρίς κατώτατους περιορισμούς μόνο με τη «συμφωνία» αφεντικού και εργαζόμενου), διευκολύνονται οι μαζικές απολύσεις, καταργούνται στην πράξη ο 13ος-14ος μισθός, επιδόματα, προσαυξήσεις και διάφορα συνδικαλιστικά δικαιώματα. Μεταξύ άλλων, το κράτος επιχειρεί να αφαιρέσει ένα απ' τα ισχυρότερα μέσα αγώνα των εργαζομένων ενάντια στην επίθεση των αφεντικών, την απεργία. Με αυτό τον τρόπο δυσχεραίνονται οι όροι κήρυξής της, ενώ παράλληλα θεσμοθετείται το εργοδοτικό δικαίωμα στην ανταπεργία. Μας καλούν επίσης να εμπλουτίσουμε το λεξιλόγιο μας με όρους όπως mini jobs, labor franchising, teleworking, συμβάσεις μηδενικών ή λίγων ωρών, συμβάσεις με το τηλέφωνο, οι οποίες με απλά λόγια μεταφράζονται ως η νομιμοποίηση της επισφάλειας και της μαύρης εργασίας. Ενώ τέλος, προετοιμάζουν και μία ολόκληρη σειρά κοψίματος επιδομάτων και κοινωνικών παροχών σε ανέργους και ευπαθείς ομάδες.

Για μας η ψήφιση αυτού του νόμου επικυρώνει τις επιταγές του κεφαλαίου, που σκοπό έχει να απομυζήσει περισσότερο κέρδος στις πλάτες μας, να μας διασπάσει και να δυσκολέψει τις συλλογικές μας αντιστάσεις.

Τι συνέπειες έχουν οι ιδιωτικοποιήσεις;

Αν η συνεχής μείωση του μισθού μας αποτελεί μία πτυχή των προβλημάτων που βιώνουμε, μία άλλη είναι αυτή του συνεχώς αυξανόμενου κόστους ζωής. Δε θέλει πολλά παραδείγματα: κινούμαστε μέσα σε μία πόλη που το εισιτήριο του ΟΑΣΘ έχει αυξηθεί πάνω από 100% τα τελευταία χρόνια, οι ανατιμήσεις της φορολογίας έχουν μετατρέψει πολλά τρόφιμα σε είδη πολυτελείας, οι λογαριασμοί νερού και ρεύματος είναι φουσκωμένοι και τις περισσότερες φορές απλήρωτοι κάτι που συνεπάγεται το, ανά πάσα στιγμή, κόψιμο τους. Και μέσα σε όλα αυτά, ήρθε και το περιβόητο υπερταμείο για να συνεχίσει τις ιδιωτικοποιήσεις και να κάνει την οικονομία ανταγωνιστική: έναντι συμβολικού αντιτίμου, λιμάνια, αεροδρόμια, ΔΕΗ, ΕΥΑΘ, ΟΣΕ, ολόκληρα βουνά και παραλίες θα πουληθούν σε ιδιώτες, ενώ ταυτόχρονα έχουν ξεκινήσει και οι πλειστηριασμοί πρώτης κατοικίας για να μην έχουν χασούρα οι τράπεζες.

Είναι δεδομένο ότι τα συμφέροντα του κράτους και των καπιταλιστών ευθυγραμμίζονται. Οι καπιταλιστές έχουν τον μοναδικό τρόπο να βγάλουν κέρδος εμπορευματοποιώντας οποιαδήποτε ανθρώπινη ανάγκη: τροφή, υγεία, στέγαση, ρεύμα και νερό, ψυχαγωγία, μετακίνηση, επικοινωνία. Η συγκεντρωτική αυτή έκφραση του κεφαλαίου –μέσω των ιδιωτικοποιήσεων- παγιώνει τους όρους υποτίμησης των ζωών μας και τα αποτελέσματα κάθε ιδιωτικοποίησης δεν είναι παρά: η χειροτέρευση των εργασιακών συνθηκών, οι περιφράξεις και οι αποκλεισμοί, το ρίξιμο της ποιότητας των υπηρεσιών, το να αυξάνεται η τιμή τους, ενώ παράλληλα το κράτος ως θεσμός, λειτουργεί ως εγγυητής των συμφερόντων του κεφαλαίου.

Οι ανθρώπινες δραστηριότητες που πλέον δεν μεταφράζονται ως εμπόρευμα είναι ελάχιστες. Κράτος και κεφάλαιο δεν πρόκειται να σταματήσουν από μόνα τους. Γι' αυτό και πρέπει εμείς να επαναπροσδιορίσουμε το πώς αντιλαμβανόμαστε όλα τα παραπάνω, και το αν και πώς είμαστε διατεθειμένοι να τα υπερασπιστούμε.

Η αφομοίωση των κοινωνικών αντιστάσεων από τον Σύριζα

Η αντιμνημονιακή ρητορική του Σύριζα, η προεκλογική εναντίωσή του στις πολιτικές λιτότητας –χωρίς ωστόσο να θέτει όρους εξόδου από την ΕΕ και την ευρωζώνη-, το ότι δεν είχε φθαρεί από την ανάληψη και άσκηση εξουσίας, είχαν ως αποτέλεσμα την αφομοίωση και τον εγκλωβισμό κοινωνικών δυναμικών αντίστασης, παρά τη γενικευμένη κοινωνική δυσαρέσκεια και δυσφορία. Καμία κυβέρνηση όμως δεν μπορεί να μη λειτουργεί ως υπηρέτης των καπιταλιστικών συμφερόντων. Το κεφάλαιο, είναι δεδομένο ότι μπορεί να διαχειριστεί και να επωφεληθεί από οποιοδήποτε κρατικό διαχειριστή, ασχέτως πολιτικο-ιδεολογικού προσήμου. Συνεπώς, η κυβέρνηση Σύριζα-Ανελ, διέψευσε τις προσδοκίες των ψηφοφόρων της και υιοθέτησε πλήρως τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές και τις επιταγές του κεφαλαίου.

Να σπάσουμε τον τσαμπουκά κράτους και αφεντικών

Αν δε θέλουμε να βαθύνουμε την οικονομική μας υποδούλωση και την κοινωνική μας απονέκρωση, οφείλουμε να αγωνιστούμε. Και αν το σκεπτικό του αγώνα μας οφείλει να προϋποθέτει την ταξική αλληλεγγύη και ενότητα, οι πρακτικές του δεν είναι συγκεκριμένες, αλλά αλληλοσυμπληρούμενες. Σε πρώτο χρόνο χρειάζεται, να ξαναβάλουμε μπροστά την κάλυψη των δικών μας αναγκών απέναντι στα κέρδη των αφεντικών και να σπάσουμε την ηττοπάθεια και την μοιρολατρία χτίζοντας δίκτυα αλληλεγγύης και μαζικού σπασίματος των νόμων.

Απέναντι στις ιδιωτικοποιήσεις που θα αυξήσουν το κόστος ζωής μας και θα παραδώσουν στη δούλεψη του κεφαλαίου την κάλυψη και της τελευταίας μας ανάγκης, αλλά και απέναντι στους νέους νόμους που θεσπίζονται από το κράτος αλλά έρχονται κατά παραγγελία ντόπιων και ξένων αφεντικών για να γίνουμε όλο και πιο φθηνοί εργαζόμενοι, μπορούμε και σε τελική ανάλυση οφείλουμε, να συγκροτηθούμε σε **σωματεία βάσης, συνελεύσεις γειτονιάς, ομάδες άμεσης δράσης** και να δημιουργήσουμε **αυτοοργανωμένες δομές κάλυψης αναγκών**. Αντιθεσμικά, αντιεραρχικά, μακριά από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία πρέπει να **απεργήσουμε, να ξαναβγούμε στο δρόμο, να συγκρουστούμε** με το κράτος, τα αφεντικά και τα δουλικά τους, μπάτσους και φασίστες.

Απέναντι στη συνεχόμενη αύξηση του κόστους στέγασης και τροφής μπορούμε να κάνουμε **καταλήψεις στέγης και μαζικές αυτομειώσεις ενοικίων, απαλλοτριώσεις αγαθών, και συλλογικές κουζίνες στις γειτονιές μας**, με δομικό λίθο τη σχέση της αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας μεταξύ των καταπιεσμένων. Μπορούμε να βάλουμε **μπλόκο στις εξώσεις** στις γειτονιές μας, να είμαστε παρόντες για να **εμποδίσουμε τους πλειστηριασμούς σπιτιών** ανθρώπων που δεν έχουν άλλο μέσο στέγασης, αλλά και να σταματήσουμε τις εξώσεις λόγω αδυναμίας πληρωμής ενοικίου.

Απέναντι στην αύξηση της φορολογίας μπορούμε να **αρνηθούμε συλλογικά να πληρώνουμε** και να καταβάλουμε στα κρατικά ταμεία τα μαλλιοκέφαλά που μας ζητάνε.

Απέναντι στις αυξήσεις εισιτηρίων στον ΟΑΣΘ μπορούμε να **μην χτυπάμε ή να παραποιούμε εισιτήρια, να σαμποτάρουμε τα ακυρωτικά μηχανήματα, να διώχνουμε τους ελεγκτές ή αν για κάποιο λόγο χτυπήσουμε να το δίνουμε στον επόμενο επιβάτη**. Το ίδιο μπορούμε να κάνουμε και με τον ιδιωτικοποιημένο, για ψίχουλα, ΟΣΕ. Απέναντι στα κοψίματα του νερού και του ρεύματος, μπορούμε να τα **επανασυνδέουμε** και να κάνουμε ξεκάθαρο στους τραμπούκους που έρχονται και τα κόβουν πως είναι ανεπιθύμητοι, στα σπίτια, στις πολυκατοικίες, στις γειτονιές μας.

Απέναντι στην ιδιωτική εκμετάλλευση ελεύθερων χώρων και την έλλειψη χώρου και χρόνου διασκέδασης που δεν προϋποθέτει φράγκα, μπορούμε να **σπάμε τις περιφράξεις, να μην πληρώνουμε αντίτιμο και να δημιουργήσουμε μια ζωντανή αντιεμπορευματική κουλτούρα μέσα στις γειτονιές, στα πάρκα, στις πλατείες, στις αυλές των σχολείων**.

Απέναντι στους αποκλεισμούς που γίνονται σε μετανάστες και ανασφάλιστους αλλά και στις περικοπές στην υγεία, μπορούμε να αγωνιστούμε μαζί με τους εργαζόμενους, μαζί με τους μετανάστες, για **ελεύθερη πρόσβαση για όλους και όλες στην περίθαλψη**.

Να αγωνιστούμε για έναν κόσμο χωρίς καταπίεση, εκμετάλλευση, ανισότητες.

Εμείς, όντας κομμάτι των εκμεταλλεζόμενων, φύσει και θέσει, θεωρούμε αναγκαίο τον αγώνα ενάντια στην επέλαση κράτους και αφεντικών και στην υποτίμηση των ζώων μας. Γι αυτό και θα αντιταχθούμε σε οποιαδήποτε απόπειρα υπονόμησης κοινωνικών κεκτημένων. Ωστόσο, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι, όσο υπάρχει κράτος και καπιταλισμός, οι όποιες κατακτήσεις θα παραμένουν μερικές, πρόσκαιρες και επισφαλείς. Μονόδρομος λοιπόν, για την απελευθέρωση μας, είναι η καταστροφή τους.

Για να βαδίσουμε προς ένα κόσμο ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης.

Για μια ακρατική, αταξική, ανεξούσια κοινωνία.

Για την αναρχία.

Αναρχική ομάδα Πυρανθός
Αναρχική συλλογικότητα Άνω Θρώσκω
Συλλογικότητα αναρχικών από τα ανατολικά

